DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

Rok XXVI | Warszawa, dnia 10 grudnia 1949 r. | Nr 16

TREŚĆ:

DZIAŁ OGÓLNY.

398

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 6 grudnia 1949 r. w sprawie zmiany zarządzenia o kompetencjach organów podległych M. K. i P. I. H. M., wyrażających się w kwotach pieniężnych.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

Uchyla się moc obowiązującą zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 23 grudnia 1948 r. o kompetencjach organów podległych M. K. i PIHM, wyrażających się w kwotach pieniężnych (Dz. Urz. M. K. Nr 22, poz. 414), w odniesieniu do organów wyodrębnionych przedsiębiorstw państwowych, podległych Ministrowi Komunikacji.

§ 2.

Kierownicy (dyrektor generalny, dyrektor naczelny, dyrektor) przedsiębiorstw, o których mowa w § 1, uregulują własnymi zarządzeniami kompetencje podległych organów w zakresie uprawnień, wyrażających się w kwotach pieniężnych, stosownie do potrzeb poszczególnych przedsiębiorstw.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1950 r.

Nr O. U.-0/57/49.

399

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 14 listopada 1949 r. w sprawie pokrywania rachunków przejściowych za wykonane roboty budowlane.

§ 1.

Na podstawie § 5 uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1949 r. w sprawie pokrywania rachunków przejściowych za wykonane roboty budowlane (Monitor Polski Nr A-54, poz. 734) zarządzam rozciągnięcie mocy obowiązującej tej uchwały na przedsiębiorstwa budowlane podległe Ministrowi Komunikacji.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 14 listopada 1949 r.

Nr E. F. I/77/2/49.

400

Okólnik Ministra Komunikacji z dnia 14 listopada 1949 r. w sprawie pokrywania rachunków przejściowych za wykonane roboty budowlane.

1. Przy wykonywaniu uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1949 r. w sprawie pokrywania rachunków przejściowych za roboty budowlane (Monitor Polski Nr A-54, poz. 734) należy stosować dla robót wykonywanych przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Komunikacji zamiast tymczasowej instrukcji 4/K Ministra Odbudowy, powołanej w § 1 uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów — tymczasową instrukcję o uproszczonej procedurze zleceniowej i techniczno - rozrachunkowej ogłoszoną jako załącznik 1 do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 24 marca 1949 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 7, poz. 157).
2. Rachunki przejściowe za roboty budowlane wykonane na zlecenie zleceniodawców podległych Ministrowi Komunikacji przez przedsiębiorstwa budowlane podległe zarówno Ministrowi Budownictwa jak i Ministrowi Komunikacji powinny być wystawiane i kryte w trybie przewidzianym w uchwale Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z 5 sierpnia 1949 r. i w tymczasowej instrukcji M. K. z 24 marca 1949 r.
3. Jeżeli przepisy rachunkowe obowiązujące w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Komunikacji nie przewidują uproszczonego sposobu krycia rachunków przejściowych za wykonane roboty budowlane, należy przepisy te z natychmiastową ważnością odpowiednio dostosować do nowego sposobu postępowania przewidzianego przepisami wyżej przytoczonymi. Zmiany wprowadzone do tych przepisów rachunkowych należy podać Ministerstwu Komunikacji do zatwierdzającej wiadomości.
4. W sprawie sposobu regulowania należności wynikających z rachunków ostatecznych zostanie wydane osobne zarządzenie.

Na E. F. I. 77/6/49.

401

Okólnik Ministra Komunikacji z dnia 19 listopada 1949 r. w sprawie udziałów majątkowych przedsiębiorstw państwowych i spółek prawa handlowego z udziałem majątkowym Skarbu Państwa lub przedsiębiorstw państwowych.

Niniejszym zarządzam:

Przedsiębiorstwa podległe bezpośrednio Ministrowi (Ministerstwu) Komunikacji oraz spółki prawa handlowego, z udziałem majątkowym Skarbu Państwa lub przedsiębiorstw państwowych mogą posiadać udziały lub dokonywać wpłat na poczet udziałów w innych przedsiębiorstwach wyłącznie za pisemną zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

W przypadku potrzeby posiadania takich udziałów lub w razie konieczności dokonania wpłat na poczet udziałów w innych przedsiębiorstwach, należy przesłać umotywowany wniosek do Ministerstwa Komunikacji celem uzyskania zgody i nadania wnioskowi dalszego biegu.

Nr E. F. III. 38/32/49.

402

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 15 listopada 1949 r. w sprawie wpłacania niepodjętych uposażeń na wznowienie kredytu.

Najwyższa Izba Kontroli niejednokrotnie stwierdza wypadki wpłacania niepodjętych uposażeń na wznowienie kredytu w sumach netto, tj. bez potrąceń z tych uposażeń. Ponieważ nieprawidłowości tego rodzaju mogą narazić Skarb Państwa lub przedsiębiorstwo na straty, Ministerstwo Komunikacji przypomina, że przy zwrotach na wznowienie kredytu należy również wpłacać ewentualne potrącenia, jakie były dokonane przy asygnowaniu.

Nr E. F. - 38/30/49.

DZIAŁ KOLEJOWY.

403

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 23 listopada 1949 r. o nadaniu Regulaminu Naradzie Dyrektorów w Dyrekcji Generalnej Kolei Państwowych.

§ 1.

Na podstawie postanowień § 7 ust. 4 statutu przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe" (Monitor Polski z 1949 r. Nr A-19, poz. 282) — nadaję Regulamin Naradzie Dyrektorów w Dyrekcji Generalnej Kolei Państwowych, stanowiący załącznik niniejszego zarządzenia.

§ 2.

Regulamin wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr O. U.-1/22/49.

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 23 listopada 1949 r. Nr O.U. 1/22/49.

Regulamin Narady Dyrektorów Dyrekcji Generalnej Kolei Państwowych.

§ 1.

Narada Dyrektorów w Dyrekcji Generalnej Kolei Państwowych jest organem doradczym dyrektora generalnego kolei państwowych, powołanym do służenia mu pomocą fachową przy rozpatrywaniu spraw zasadniczych.

§ 2.

Sprawy, o których mowa w § 1, obowiązany jest dyrektor generalny k. p. wnosić pod obrady Narady Dyrektorów przed wydaniem w każdej z nich decyzji.

§ 3.

1. Posiedzenia Narady Dyrektorów odbywają się w następującym składzie:
   1) dyrektor generalny, jako przewodniczący Narady Dyrektorów;
   2) dyrektorzy naczelni;
   3) dyrektorzy służb, biur, naczelnicy samodzielnych wydziałów D.G.K.P. i komendant główny S.O.K.
2. W razie nieobecności wymienionych dyrektorów i naczelników (komendanta głównego S.O.K.) w posiedzeniach biorą udział ich zastępcy.

§ 4.

1. Przewodniczący Narady zwołuje posiedzenia Narady w miarę potrzeby, ustalając terminy posiedzeń i porządek obrad.
2. Poza posiedzeniami, o których mowa w ust. 1, przewodniczący Narady Dyrektorów zwołuje raz na kwartał w 1-szej dekadzie 1-szego miesiąca kwartału kalendarzowego periodyczne posiedzenie Narady dla rozpatrzenia wykonania planów przedsiębiorstwa PKP w ubiegłym okresie kwartalnym.

§ 5.

1. Z przebiegu posiedzeń Narady Dyrektorów sporządza się protokół.
2. Protokół powinien odzwierciedlać przebieg obrad Narady, z wyszczególnieniem wypowiedzi (opinii) poszczególnych uczestników Narady, odnośnie do każdego zagadnienia rozpatrywanego na Naradzie.
3. Protokół z posiedzeń Narady podpisuje przewodniczący i sekretarz Narady (§ 7).
4. Odpisy protokółów posiedzeń Narady otrzymują wszystkie organa wymienione w § 3 ust. 1 oraz ci zastępcy (§ 3 ust. 2), którzy brali udział w posiedzeniu.

§ 6.

Przy rozpatrywaniu spraw wniesionych pod obrady Narady Dyrektorów obowiązują postanowienia przepisów, dotyczących ochrony tajemnicy państwowej i służbowej.

§ 7.

Sekretariat Narady Dyrektorów prowadzi Biuro Organizacji według osobnych zarządzeń dyrektora generalnego k. p.

§ 8.

Do obowiązków członków Narady Dyrektorów należy:

1) dokładne zapoznanie się z porządkiem obrad zwoływanych posiedzeń Narady oraz z dołączonym materiałem, który ma być przedmiotem obrad;
2) należyte opracowanie osobiście lub przy pomocy podległych im organów materiałów na posiedzenia, przed wyrażeniem opinii w danej sprawie na posiedzeniu Narady.

§ 9.

Przy wydawaniu decyzji w sprawach, w których Narada Dyrektorów wyraziła swą opinię, dyrektor generalny k. p. bierze pod rozwagę wypowiedzi (opinie) wyrażone przez uczestników Narady w danej sprawie.

DZIAŁ DRÓG KOŁOWYCH.

404

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 3 listopada 1949 r. o postępowaniu w razie ważniejszych wypadków i wydarzeń związanych z budową i utrzymaniem dróg publicznych.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

1. Do ważniejszych wypadków i wydarzeń, o których należy donieść należą:
   1) pożary obiektów drogowych jak: budynków drogowych, mostów drogowych drewnianych lub konstrukcji mieszanej, rusztowań, składów materiałów itp.,
   2) zniszczenia urządzeń drogowych;
   3) katastrofy żywiołowe jak powodzie, śnieżyce, obsunięcia ziemi itp. jeżeli wywołały przerwy ruchu;
   4) wypadki z maszynami na robotach, w warsztatach lub w czasie transportu, uniemożliwiające ich dalsze prace;
   5) wypadki z ludźmi spowodowane nieostrożnością, nieumiejętnością lub złą wolą w czasie obsługi maszyn;
   6) napady rabunkowe na kasy urzędów drogowych lub pracowników drogowych w czasie pełnienia przez nich obowiązków służbowych;
   7) samobójstwa oraz usiłowania ich dokonania, nagła śmierć pracowników drogowych w czasie robót;
   8) inne ważniejsze wypadki i wydarzenia związane z budową i utrzymaniem dróg, a niepodane w pkt. 1)-7), jeżeli połączone były ze śmiercią lub ciężkim uszkodzeniem ciała pracowników zatrudnionych na drogach albo osób postronnych lub jeżeli spowodowały straty mienia drogowego w wysokości ponad 10.000 zł.
2. Niezależnie od doniesień objętych niniejszym zarządzeniem, organa drogowe obowiązane w myśl ustawy z 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656) do czuwania nad przestrzeganiem tych przepisów przez osoby korzystające z tych dróg, powinny o wszelkich przekroczeniach drogowych zawiadamiać swe władze przełożone, lub w razie potrzeby władze administracji ogólnej i bezpieczeństwa publicznego w myśl obowiązujących przepisów.

§ 2.

1. O ważniejszym wypadku i wydarzeniu winien donieść pracownik drogowy, na którego odcinku pracy lub w bliskości zdarzył się wypadek.
2. Doniesienie winno być dokonane niezwłocznie po wypadku lub wydarzeniu drogą pisemnego, telegraficznego lub ustnego zawiadomienia władzy przełożonej pracownika, a gdy tego wymaga sytuacja, również najbliższego posterunku Milicji Obywatelskiej, oddziału straży pożarnej itp.
3. Jednocześnie należy wszelkimi znajdującymi się do dyspozycji środkami dążyć do zapobieżenia skutkom wypadku lub wydarzenia oraz starać się ustalić przyczyny i winnych spowodowania wypadku lub wydarzenia.
4. Powiatowy zarząd drogowy, kierownictwo robót lub budowy mostów, kierownictwo warsztatów itp. otrzymane z terenu doniesienie po ewentualnym uzupełnieniu dochodzenia — kieruje bądź tylko do wydziału komunikacyjnego urzędu wojewódzkiego, względnie do okręgowego zarządu budowy mostów drogowych lub do Centrali Maszyn Drogowych, bądź w razie potrzeby także do powiatowej władzy administracji ogólnej, do miejscowego posterunku Milicji Obywatelskiej lub do prokuratora przy właściwym sądzie okręgowym.
5. Wydział komunikacyjny urzędu wojewódzkiego, względnie okręgowy zarząd budowy mostów drogowych lub do Centrali Maszyn Drogowych, po otrzymaniu doniesienia od podległej im komórki organizacyjnej, przeprowadzają, o ile tego zachodzi potrzeba, uzupełniające dochodzenia własne i ewentualnie wydaje właściwe zarządzenia, mające na względzie, aby podobnych wypadków i wydarzeń można było uniknąć w przyszłości.
6. O wypadkach szczególnie wielkiej wagi organa wymienione w ust. 5 winny powiadomić Ministerstwo Komunikacji, a w razie strat materialnych ponad 20.000.000 zł. także Departament Techniczny Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.
7. Doniesienia do władz wojskowych w razie, gdyby zachodziła tego potrzeba, należy kierować przez Biuro Wojskowe Ministerstwa Komunikacji.

§ 3.

1. Doniesienia w ważniejszych wypadkach i wydarzeniach powinny być redagowane wyraźnie, zwięźle, rzeczowo i bez zbędnych szczegółów i zawierać następujące dane:
   1) nazwę województwa i powiatu;
   2) datę wypadku (dzień, godzina, minuta);
   3) miejsce wypadku (nazwa i Nr drogi, kilometr z podaniem końcowych miast lub osiedli odcinka drogi);
   4) krótki opis wypadku — wydarzenia;
   5) przyczyna o ile została stwierdzona;
   6) rodzaj i rozmiar uszkodzenia obiektu, maszyn, materiałów lub innego mienia drogowego, oraz przypuszczalną wysokość strat;
   7) ilość osób zabitych lub rannych, możliwie z podaniem nazwisk i imion, rodza-

ju zatrudnienia, stanowisk służbowych i miejsca zamieszkania;

8) skąd i kiedy zażądano pomocy ratunkowej, czy była ona udzielona oraz dokąd odesłano osoby, które ucierpiały wskutek wypadku;

9) czy nastąpiła przerwa w robotach lub ruchu na drodze;

10) jakie zastosowano środki celem zapobieżenia skutkom wypadku;

11) nazwisko i stanowisko służbowe zawiadamiającego o wypadku oraz nazwiska i miejsce zamieszkania świadków.

2. Jeżeli po wysłaniu doniesienia zostaną ujawnione okoliczności mające zasadnicze znaczenie dla sprawy, należy przesłać dodatkowe doniesienie.

§ 4.

Opis wypadku należy sporządzić na podstawie szczegółowego zbadania i ustalenia:

1) przebiegu samego wypadku;
2) okoliczności towarzyszących;
3) przyczyn (niewłaściwa obsługa, niewłaściwa konserwacja, przeciążenie urządzeń, wady materiału, konstrukcji lub montażu, braki w dostawie energii, pożary, żywioły jak powodzie, ulewy, śnieżyce, nieustalone, inne);
4) winnych i współwinnych;
5) straty w ludziach;
6) wysokości strat materialnych;
7) strat z powodu przestoju — zatrzymania pracy (ilość rob./godz. i wartość).

§ 5.

1. Na podstawie nadsyłanych doniesień, oraz sprawozdań z przeprowadzonych dochodzeń — powiatowe zarządy drogowe, kierownictwa robót lub budowy mostów, kierownictwa warsztatów, oraz nadzorujące je drogowe jednostki organizacyjne powinny prowadzić wykazy ważniejszych wypadków i wydarzeń według następujących rubryk:

1) liczba porządkowa;
2) data wypadku lub wydarzenia;
3) miejsce wypadku lub wydarzenia;
4) kto zgłosił wypadek oraz Nr dziennika prowadzonej sprawy;
5) rodzaj wypadku (pożar, katastrofa żywiołowa, wypadek z maszynami itp.);
6) jak długo trwała przerwa w robotach — ruchu (ew. strata w rob. — godz. i ich wartość);
7) wielkość strat w ludziach;
8) wysokość strat w materiale;
9) przyczyna wypadku (§ 4 pkt. 3);
10) uwagi.

2. Ponadto dla korespondencji w omawianych sprawach, wyżej wymienione jednostki administracji drogowej winny założyć i utrzymywać oddzielne teczki z aktami dotyczącymi tej korespondencji.

3. O wypadkach i wydarzeniach szczególnie wielkiej wagi, które spowodowały znaczne straty w ludziach i materiale oraz poważnie naruszyły normalny bieg pracy w danej jednostce wydziały komunikacyjne urzędów wojewódzkich, okręgowe zarządy budowy mostów drogowych, oraz Centrala Maszyn Drogowych, zgodnie z § 2 powinny przedstawiać do Ministerstwa Komunikacji (Departament Dróg Kołowych) w terminie do dni 30-tu od dnia wypadku, lub wydarzenia sprawozdania o wyniku dochodzeń według poniższego wzoru:

1) rodzaj wypadku, wydarzenia;
2) data wypadku, wydarzenia;
3) miejsce wypadku, wydarzenia;
4) szczegółowy opis;
5) jak długo trwała przerwa w robotach, ruchu;
6) następstwa wypadku — straty w ludziach, straty w materiale;
7) opinia co do rodzaju i stopnia winy z podaniem osób winnych;
8) jakie zostały już przedsięwzięte środki zaradcze na przyszłość lub wnioski o ich wprowadzenie w życie.

§ 6.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr D.K.O.-1/a/13/49.

405

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 4 listopada 1949 r. w sprawie zbioru trawy i użytkowania na cele rolne rowów i pasów przydrożnych dróg państwowych.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

1. Dróżnicy oraz nadzorcy dróg i mostów państwowych bez względu na rodzaj stosunku służbowego (umowni, prowizoryczni, stali) mogą corocznie wydzierżawiać od powiatowego zarządu drogowego w obrębie nadzorowanych przez siebie odcinków dróg zbiór trawy rosnącej na rowach i pasach przydrożnych jak również grunty orne znajdujące się na pasach przydrożnych.

2. Rowy i pasy przydrożne nie wydzierżawione dróżnikom lub nadzorcom dróg i mostów mogą być wydzierżawione pozostałym pracownikom odnośnego powiatowego zarządu drogowego.

3. Warunkiem wydzierżawienia rowów i pasów przydrożnych pracownikom drogowym

powinno być nienaganne wywiązywanie się reflektantów z obowiązków służbowych.

4. Przydzielona do dzierżawy powierzchnia, mierzona w rzucie poziomym po odliczeniu powierzchni dna rowu oraz miejsca przeznaczonego na składanie ziemi i błota nie może przekraczać 2 hektary na jednego pracownika. Opłata dzierżawna rocznie za 1 hektar winna wynosić 200 zł.

§ 2.

Jeżeli grunty orne pasów drogowych graniczą z majątkami państwowymi, w których jest prowadzona gospodarka na wyższym poziomie kultury rolnej, a zwłaszcza w zakresie nasiennictwa oraz produkcji zbóż kwalifikowanych, pasy te — celem odizolowania gruntów i zapewnienia higieny kultury rolnej — powinny być z prawem pierwszeństwa oddane w dzierżawę tym majątkom, na warunkach ustalonych w danej miejscowości.

§ 3.

Rowy i pasy przydrożne nieużytkowane na warunkach podanych w §§ 1 i 2 powinny być wydzierżawione w drodze pisemnej umowy po przeprowadzeniu przetargu publicznego.

§ 4.

Umowy dzierżawne wymienione w §§ 1, 2, i 3 zawiera kierownik powiatowego zarządu drogowego po zasięgnięciu opinii miejscowego Oddziału Związku Zawodowego Pracowników Dróg Kołowych R.P.

§ 5.

1. Użytkowników korzystających z rowów i pasów przydrożnych na podstawie niniejszego zarządzenia należy zobowiązać, że wydzierżawionych im rowów i pasów przydrożnych nie będą używać jako pastwisk dla bydła i trzody, że chwasty na nich rosnące będą wykaszać przed okwitnięciem, wreszcie, że w razie konieczności użycia omawianych gruntów dla celów drogowych, udostępnią je bezzwłocznie otrzymując za zniszczone zasiewy i straty odszkodowanie na podstawie komisyjnego oszacowania.
2. Komisję zwołuje i przewodniczy jej kierownik właściwego powiatowego zarządu drogowego spośród niezainteresowanych miejscowych obywateli w liczbie dwóch osób.

§ 6.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie inne przepisy wydane w tej sprawie, w szczególności okólnik M.R.P. z 8.VII.27 Nr. I.os. 2095/27 (Tom III Nestor. str. 92), okólnik M.R.P. z 21.XI.27. Nr. I.os-3255/27 (Tom III Nestor. str. 100), okólnik Ministra Komunikacji z 29.III.47 (Dz. Urz. M. K. Nr 5, poz. 70), zarządzenie Ministra Komunikacji z 26.IX.47 (Dz. Urz. M. K. Nr 10, poz. 205) w częściach uregulowanych odmiennie niniejszym zarządzeniem.

Nr D.K.O.-1/a/15/49.

DZIAŁ HYDROLOGICZNO - METEOROLOGICZNY.

406

Okólnik Ministra Komunikacji z dnia 25 listopada 1949 r. w sprawie spisu materiałów dotyczących pomiarów i obserwacji hydrologicznych i meteorologicznych.

Niniejszym zarządzam:

1. Wszystkie jednostki służbowe działów dróg kołowych i wodnych obowiązane są sporządzić spisy będących w ich posiadaniu materiałów dotyczących pomiarów i obserwacji hydrologicznych i meteorologicznych.
2. Do materiałów hydrologicznych podlegających spisowi w myśl ust. 1 należą odnoszące się do lat:

   1938 — 1944 w dorzeczu Wisły,
   1933 — 1944 w dorzeczu Warty,
   1940 — 1944 w pozostałej części dorzecza Odry:

   1) dzienniki i raporty miesięczne obserwatorów stacyj wodowskazowych;
   2) dzienniki i raporty miesięczne obserwatorów stacyj opadowych;
   3) dzienniki i raporty miesięczne obserwatorów stacyj wód gruntowych;
   4) dzienniki i raporty miesięczne obserwatorów stacyj temperatury wody;
   5) wykresy stanów wody na rzekach;
   6) wykresy miesięczne opadów;
   7) wykresy stanów wód gruntowych;
   8) protokóły stacyj wodowskazowych, opadowych i innych dotyczące założenia i lustracyj tych stacyj;
   9) zestawienia roczne stanów wody i opadów;
   10) raptularze zdjęć polowych jak: niwelacje zer wodowskazowych, punktów stałych, zdjęcia sytuacyjne stacyj wodowskazowych;
   11) raptularze wykonanych pomiarów hydrometrycznych;
   12) zestawienia opracowanych wyników pomiarów przepływu oraz transportu stałego;
   13) zestawienia i sprawozdania o grubości i czasie trwania pokrywy lodowej na rzekach, ruszania lodów itd.

3. Do materiałów meteorologicznych, podlegających spisowi w myśl ust. 1 należą wszelkiego rodzaju dzienniki i raporty obserwatorów stacji meteorologicznych wyższych rzędów, odnoszące się do lat 1934 —

1944, zarówno ze stacji prowadzonych przez b. Instytut Meteorologiczny jak i z b. stacji meteorologicznych niemieckich.

4. W spisach materiałów wymienionych w ust. 2 należy podać:
 1) rzekę,
 2) miejscowość lub kilometr rzeki;
 3) okres (miesiąc, rok);
 4) rodzaj materiału w porządku chronologicznym.
5. W spisach materiałów wymienionych w ust. 3 należy podać:
 1) rocznik;
 2) rodzaj materiału lub tytuł;
 3) ilość egzemplarzy.
6. Spisy należy przesłać do dnia 31 marca 1950 r. pod adresem:
 „Państwowy Instytut Hydrologiczno - Meteorologiczny w Warszawie ul. Oleandrów 6.“
7. Państwowy Instytut Hydrologiczno - Meteorologiczny może zażądać przesłania mu niektórych lub wszystkich materiałów objętych spisem. W tym przypadku przesłanie materiałów następuje na koszt Państwowego Instytutu Hydrologiczno - Meteorologicznego w ciągu miesiąca od daty otrzymania wezwania.
8. Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1949 r.

Nr O.U.-02/7/49.

TYTUŁY AKTÓW PRAWODAWCZYCH

ogłoszonych w Dzienniku Ustaw R. P. i w Monitorze Polskim, dotyczących lub interesujących dział komunikacji.

407

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 października 1949 r. o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych.

(p. Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 448).

408

Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 29 października 1949 r. w sprawie rejestracji fachowych pracowników służby zdrowia oraz zezwoleń na przekroczenie normy ilościowej.

(p. Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 454).

409

Uchwała Rady Ministrów z dnia 24 października 1949 r. w sprawie odciążenia gmin.

(p. Monitor Polski Nr A—83, poz. 1015).

410

Uchwała Rady Państwa z dnia 5 sierpnia 1949 r. w sprawie wydania statutu organizacyjnego Najwyższej Izby Kontroli.

(p. Monitor Polski Nr A—84, poz. 1030).

411

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 6 października 1949 r. o utworzeniu warsztatów mechanicznych kolei państwowych, jako zakładów pomocniczych przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“.

(p. Monitor Polski Nr A—84, poz. 1033).

412

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 28 października 1949 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa pod nazwą „Kamieniołomy i Klinkiernie Komunikacji“.

(p. Monitor Polski Nr A—84, poz. 1034).

413

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 26 października 1949 r. o nadaniu statutu przedsiębiorstwu państwowemu pod nazwą „Kamieniołomy i Klinkiernie Komunikacji“.

(p. Monitor Polski Nr A—84, poz. 1035).

Adres Redakcji: Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Departament Organizacyjno - Prawny (Wydział Ustroju Komunikacji). Telefon Nr 892-80, wew. Nr 54-64.
Adres Administracji: Administracja Wydawnictw ul. Chałubińskiego 4.
Konto czekowe P.K.O. Nr 1-658 — Telef. wew. Nr 337.

Do nabycia w Administracji Wydawnictw M. K., w składnicach taryfowych D. O. K. P. i C. B. T. R. Z. w Bydgoszczy. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się.

Warunki prenumeraty: Prenumerata wynosi w Kraju:
Kwartalnie 150 zł, półrocznie 300 zł, rocznie 600 zł. Cena każdego numeru zł 35.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Druk. Zakłady Graficzne P. K. P. Warszawa. Nakład 10.800. Zamówienie Nr 689 — B-95141